

KELECSÉNYI LÁSZLÓ:

Szökés a múzsához

Egyfelvonásos színmű

S Z E M É L Y E K

BIMI, csak tizenhat éves, de többnek látszik
REZSŐKE, meghatározhatatlan korú, de inkább fiatal
GASPARONE, életkoptatta, gyűrött alak
MALACZKY BENEDEK, többnek néz ki a koránál
APA
TANÁR ÚR, egyivású, középkorú urak
PALI BÁCSI, vendéglős
TERUS, a lánya

Játszódik egy őszi napon, a múlt század utolsó éveinek egyikében, egy alföldi város valamelyik kisvendéglőjében.

Családiasan egyszerű, mégis otthonos berendezés. Néhány terítő nélküli asztal, támlás szék, lóca. Baloldalt a bejárati ajtó. Középen söntéspult, mögötte kijárat a konyha felé. Jobbra beszélgetés: eszményi búvóhely rejtőzöknek.

Félhomály.

A baloldali asztal mögötti lócán pokróccal letakart valami hever, 'Nem tudni, ember-e vagy egy otffelejtett csomag.

A konyha felől Terus lép be seprűvel, lapáttal. Felcsavarja a világítást. Körülnéz, felsőhajt, majd tálcát ragadva, leszedi az asztalokon maradt kancsókat, poharakat.

TERUS Micsoda disznóólat hagytak az urak. *(Dúdolva söpörni kezd)*

A lócán heverő csomag megmozdul, állati nyögést hallat.

TERUS *(ijedten)* Uramjézus! Mi ez? *(Odanéz, észreveszi a csomagot, dermedten vár)*

Újabb, még félelmetesebb nyögés jön a takaró alól

TERUS *(kiáltva)* Jézus, segíts! *(Elfut a söntéspult mögé)*

Lehull a takaró a csomagról. Egy torzonborz, ásitó fej jelenik meg az asztal fölött. Nagyot nyújtózik, megint vonít.

TERUS *(Kiles a pult mögül)* Ember ez, vagy mi?!

REZSŐKE Vízet!

TERUS *(megnyugodva)* A Rezsőke. Úgy látszik, bezártuk.

REZSŐKE *(türelmetlenül)* Hé, vendéglős! Vízet, gyorsan!

TERUS *(Vízet tölt egy kancsóba és az asztalhoz viszi)* Tessék.

REZSŐKE *(mohón iszik, nyakán, mellén lefolyik a víz. A maradékot a fejére önti, prüsszöl, az arcát dörzsöli. Bambán a lányra néz)* Te ki vagy?

TERUS Rezső úrfi, nem ismer meg?!

REZSŐKE *(nyújtózkodik, ásit)* Mindegy. Hozhatod a reggelimet. *(Visszahanyatlik a lócára, s magára húzza a takaróját.)*

TERUS Mindjárt szólok apuskának. *(Kimegy a konyhába)*

Pillanatnyi nyugalom. Aztán Malaczky érkezik. Csendesen lépked, gyanakodva tekint szét. Megnézi a fekvő alakot, a takarót is felemeli, mire Rezsőke mérgesen visszarántja. Malaczky a beszögellésben levő asztalnál telepedik le. Újságot vesz elő, beletemetkezik, de mindenre figyel, ami a vendéglőben zajlik.

PALI BÁCSI *(tálcájával Rezsőke asztalához megy)* Tessék parancsolni. *(Lepakol)* A reggeli.

REZSŐKE *(feltápáskodva megnézi a fél pár virslit)* Ajnspänner. Már megint. Mindig ugyanaz.

PALI BÁCSI Mit tetszett mondani?!

REZSŐKE *(legyintve enni kezd)* Semmi, semmi...

PALI BÁCSI Majd ha ki tetszik fizetni a tartozását, akkor lesz több fogásos, angol reggeli. Hitelbe csak ezzel szolgálhatok. *(Elfordul az asztaltól, és észreveszi az újságba bújó másik urat. Magában)* No, ez is itt van megint. *(Fennhangon)* Parancsol az úr?

MALACZKY *(felnéz az újságból)* Semmit. *(Észbekapva)* ... Hozzon nekem is egy olyat... *(Fejével Rezsőke asztala felé bökk)*

PALI BÁCSI *(gyanakodva)* Szintén hitelbe?

MALACZKY *(Sértődötten)* Szó sincs róla. *(Zsebéből fémpénzt vesz elő, az asztalra teszi)*

PALI BÁCSI *(odasandít a pénzre, majd hangot vált)* Hozhatok ám finom angol reggelit is. Tea, piritós, lágy tojás, sonka, pástétom...

MALACZKY *(szigorúan)* Nem! Maradjunk csak annál a micsodánál. *(Visszabújik az újságjába)*

PALI BÁCSI Igenis, ahogy a vendég parancsolja. *(Kimegy a konyhába)*

Bimi érkezik, Rezsőke mellé telepedik. Malaczký lejjebb engedi az újságot, s a beszélgetést figyel.

BIMI Nicsak Rezsőke! Te már itt?

REZSŐKE (*kenyérdarabbal törölgeti az üres tányért*) Lélekben messze vagyok. Karlsbad, Nizza, Monte-Carlo... (*Sóhajt*)

BIMI (*tréfásan*) Ilyen messze jársz?

REZSŐKE Ha eszem, megbékélek a világgal, olyankor mindig rám jön.

BIMI Micsoda?

REZSŐKE Hogy el kéne innen utazni, jó messzire.

BIMI (*bólintva*) Pénz kellene.

TERUS (*tálcával jön, meglátván Bimit, fellelkesedik*)

A szerkesztő úr! (*Gyorsan lepakol Malaczký asztalára és visszasiet a konyhába*)

MALACZKY (*evés közben figyel Bimiéket*)

BIMI Hanem, ide süss, nem láttalak a színházban.

REZSŐKE Nem is láthattál. Nem voltam ott.

BIMI Biztos jobb helyen jártál.

REZSŐKE A Csapó utcai özvegnél időztem.

BIMI Mint mindig.

REZSŐKE (*haragosan*) Kidobott a mocskos némbere.

BIMI Miért?

REZSŐKE Mindenáron azt akarta, vegyem feleségül.

BIMI És te?

REZSŐKE Méghogy én?! Dehogy veszem. Hát bolondnak nézel?

BIMI (*jóízűen nevetve*) Megértelek, pajtás. Azt hiszem, én se tennék másként a helyedben.

REZSŐKE Ha megkapom az örökségem, úgy elmegyek innen, hogy híremet se halljátok többé.

TERUS (*hatalmas tálcával egyensúlyozva jön. Leteszi Bimiék asztalára*) Tesse-nek parancsolni.

REZSŐKE (*áhitattal*) Angol reggeli...

BIMI (*meglepetten gusztálja a pazar lakomát*) Itt valami tévedés van. Mi nem kértük ezt.

TERUS Fogyasszák egészséggel.

BIMI Ki se tudom fizetni.

REZSŐKE (*suttogva*) Vissza ne küldd! Farkaséhes vagyok.

TERUS Felírjuk.

REZSŐKE (*enni kezd*) El kell fogadni, amivel a nők kínálnak.

BIMI (*ő is belefog*) Na lássuk. Finom.

REZSŐKE Na látod. És még visszaküldted volna.

TERUS (*leplezetlen rajongással bámulja Bimit, ahogy eszik*)

Istenem! (*Felsóhajt*)

MALACZKY (*unottan rág, ha valamit hall, megáll az állkapcsa, fülel*)

Terus eltávolodik Bimiék asztalától. Eltakarja a kilátást Malaczký elől. Az előbb izgatottan integet a lánynak, tűnjön el, majd megkocogtatja a poharát, s úgy parancsolja el útjából Terust.

REZSŐKE Pompás ez a pástétom.

BIMI Ez a sonkácska nemkülönben.

REZSŐKE Hanem öcskös, váci püspök legyek, ha ez a leányka nem szerelmes beléd.

BIMI *(megáll szájában a falat)* Gondolod? *(Terus után néz)*

REZSŐKE A szerelem csálhatatlan bizonyítéka, ha egy nő etetni kezd.

BIMI *(igaz érdeklődéssel)* Az özvegygel is így kezdődött?

REZSŐKE Egyet jegyezz meg. Soha ne mondj igazat a nőknek.

BIMI *(nevetve)* És hol fogsz lakni?

REZSŐKE Megalszom a szerkesztőségben. Gasparone szerkesztő csak nem dobja ki legnevesebb kollégáját.

BIMI Ezek szerint most nincs lakója az özvegynek.

REZSŐKE Úgy bizony.

BIMI Mi lenne, ha elszegődnék hozzá kosztra, kvartélyra?

REZSŐKE Nocsak, kisöcsém, de belejöttél!

BIMI Te mondtad, hogy legjobbak az özvegyasszonyok, mert azok úgy gondoskodnak az emberről, hogy saját édesanyjuk se különbül.

REZSŐKE Hány éves is vagy tulajdonképp?

BIMI *(tűnődve, lassan)* Néha százévesnek érzem magam, mintha már megtörtént volna velem minden, ami egy hosszú élet során érhet. Mintha már mindent kitapasztaltam volna, amiért török magukat az emberek.

REZSŐKE Ejha!

BIMI Te még nem éreztél így soha?

REZSŐKE *(megdöbbenve)* Hogy én?!

Kivágódik az ajtó. Gasparone törtet befelé. Porköpenyét le se vetve Bimiek asztalához siet.

REZSŐKE *(riadtan)* Lupus is fabula! Alámerülök. *(Lefekszik a lócára, magára húzza a takarót)*

GASPARONE Rezső úr! Ne vicceljen velem. Nem vagyok tréfás kedvemben.

REZSŐKE *(mozdulatlan marad)*

GASPARONE Rezső! Ne gyerekeskedjen! Hol a kézirat?

REZSŐKE *(valami nem emberi nyögést hallat)*

GASPARONE *(megragadja Rezsőkét, felülteti, kitakarja)*

Gyerünk! A kéziratot!

REZSŐKE *(tettetve)* Micsoda? Miféle kéziratot követel rajtam?

GASPARONE Egy óra múlva lapzártá. Ne játsszon az idegeimmel, kolléga úr!

REZSŐKE *(zsebeiben kotorászik, majd hirtelen a homlokára csap)* Hát persze!

GASPARONE *(leül az asztalhoz)* Mi az? Mi az?

REZSŐKE Megvan!

GASPARONE *(tenyerét nyújtja)* Akkor kérem.

REZSŐKE Nem lehet.

GASPARONE *(feldúltan)* Miért?

REZSŐKE A szállásomon maradt.

GASPARONE Menjen érte. Megvárom itt.

REZSŐKE Nem tudok. Kidobtak onnan. Az özvegy már biztosan feltüzelt a papírjaimat.

GASPARONE *(felugrik)* Ide figyeljen, Rezső úr! Írja le emlékezetből, vagy csináljon bármit, de meglegyen. Nem az én szép szememért veszik a lapot a civisek, se a maga történelmi nevéért. Szecsődi primadonna bokájáról és viselt dolgairól akarnak olvasni. Egy óra múlva visszajövök érte. Meglegyen! *(Kirohan, becsapja az ajtót)*

REZSŐKE *(összeomolva)* Becsapott a mennydörgős istennyila!
 BIMI Nincs kézirat, mi?
 REZSŐKE *(letörten)* Nincsen.
 BIMI Hisz nem is voltál a színházban.
 REZSŐKE Nem én.
 BIMI Akkor mi lesz?
 REZSŐKE Nem tudom, nem tudom, nem tudom. Főbe lövöm magam, felakasztom magam az első fára, vagy csak egész egyszerűen lefekszem aludni. *(Ásít)*
 BIMI *(kiáltva)* Pali bácsi! Tollat, tintát, papírost! Gyorsan!
 REZSŐKE *(fejét rázva)* Nem fogok írni. Ha bármi lesz is, ha Gasparone szerkesztő vizözönt bocsát haragjában erre a korcsmára, akkor se fogok írni.
 TERUS *(jön az írószerszámokkal, leteszi Bimi elé)*
 REZSŐKE *(meglepetten)* Te ott voltál?
 BIMI Az első felvonás végéig. Szecsődi kisasszony bokáiról így is tudok írni. *(Hozzáfog)*
 REZSŐKE *(végigdől a lócán)* Remek! Nemesi szavamra, te egy dzsentlemen vagy. *(Betakarózik)*
 TERUS *(Bimi mögött állva lesi ahogy ír)*
 MALACZKY *(késével megkocogtatja poharát, odainti Terust)*
 TERUS *(odamegy)* Parancsol az úr?
 MALACZKY *(suttogva)* Mit olvasott?
 TERUS *(riadtan)* Nem olvastam semmit.
 MALACZKY *(mint fent)* Dehogynem. *(Fejével Bimi felé int)*
 TERUS Nem tudok én kérem olvasni. *(Kiszalad a konyhába)*
 MALACZKY *(csendesesen feláll, Bimi mögé oson. Ugyanúgy lesi a kéziratot, mint Terus)*
 PALI BÁCSI *(nesztelenül előjön, s Malaczký mögé lép)* Khm, khm...
 MALACZKY *(megfordul, csendre inti a vendéglózt)*
 PALI BÁCSI *(gyanakodva)* Távozni tetszik?
 MALACZKY *(halkan)* Mondja kérem, jár az az óra? *(A falon lógó órára mutat)*
 PALI BÁCSI *(fennhangon)* Áll az kérem, mióta szegény feleségem itthagzott bennünket.
 MALACZKY *(izgatottan)* Nem tudja, hány óra lehet?
 PALI BÁCSI Bizony közelebb van már a dél, mint a reggel.
 MALACZKY *(mint fent)* Nem tudja, mikor fut be a kisvárdai vonat?
 PALI BÁCSI *(lassan, méltázva)* Akkor ér be, mikor a Bikában csapra verik az első hordót.
 MALACZKY *(dühösen)* Micsoda város! Áll az óra a vendéglőben, nem tudják, mikor érkeznek a vonatok. Mit tudnak maguk?
 PALI BÁCSI A reggeli húsz krajcárba kerül, kérem tisztelettel.
 MALACZKY *(fizet, majd kifelé indul)* Visszatérek. *(Kimegy)*
 PALI BÁCSI *(megnézi a pénzt, aztán elteszi)* Na, ez se afféle tintanyaló. *(Kimegy a konyhába)*

Bimi befejezi az írást. Leteszi a tollat, hátradől a széken. Aztán nekilát a maradék reggelinek. Az evés neszeire Rezsőke is kidugja a fejét a takaró alól. Felül, ő is enni kezd.

REZSŐKE *(tele szájból)* Álomban újra megéheztem.

BIMI Étvágygerjesztő álmod lehetett.

REZSŐKE Nem jegyeztem meg. De ha éhes az ember, enni kell, nem igaz?
(nevet)

BIMI *(bólint)* Egyetértek.

REZSŐKE *(leejt egy falatot az asztalra, s észreveszi a teleírt papírlapokat)*
Mi ez? Csak nem?

BIMI *(egykedvűen)* A színházi tárca.

REZSŐKE *(olvás)* ... Szavamra, derék ... igen derék ... *(tovább olvas)* Nahát,
egy költő veszett el benned ... *(Vállon veregeti Bimit)*

BIMI *(kis büszkeséggel)* Gondolod, hogy ... *(Kis szünet)* Én csak hírlapíró
szeretnék lenni, semmi más.

REZSŐKE Az vagy, drága Bimikém, az vagy. Megmentettél a blamáztól.
(A kézírattal a kezében tovább eszik.)

Gasparone érkezik sietősen.

GASPARONE Mennyit kell szaladgáljon az ember, hogy újságot adjon a pol-
gárok kezébe! *(Leül Bimiékhez)* Legalább kifújom magam kissé. *(Kis szünet*
után, baljósan) Megvan?

REZSŐKE *(Némán nyújtja Gasparonénak a kezében tartott lapokat)*

GASPARONE *(gyorsan olvas, majd mikor végzett, megszólal)* Rezső úr, ezt
maga írta?!

REZSŐKE *(Bimire pillant)*

BIMI *(alig észrevehetően biccent)*

REZSŐKE *(vállat von)* Kellett, hát megírtam. *(Bimire kacsint)*

GASPARONE Hi-he-tet-len! Maga megtanult fogalmazni. Helyesírási hibák
sincsenek. Végül használható újságíró válik magából. *(Elteszi a kéziratot)*

REZSŐKE Drága redaktorom! Egy kis előleget, kaphatnánk?

GASPARONE Miit? E-lő-le-get?! *(kurtán felnevet)* Három hónapra előre fel-
vette minden járandóságát.

REZSŐKE Azt hittem, hogy ... *(Legyint)* Ah, mindegy ...

GASPARONE *(Bimihez)* Hanem téged, fiam, keresett két úr a redakcióban.

BIMI *(izgatottan)* Engemet? Mit óhajtottak?

GASPARONE Nem mondták meg. Igen komoly ábrázattal jöttek. Úgy festet-
tek, mintha párbajsegédek lennének, vagy legalábbis végrehajtok.

REZSŐKE *(felkapja a fejét)* Lovagias ügy! Kedves barátom, állok rendelkezé-
zésedre.

BIMI Az ki van zárva.

REZSŐKE *(Lelohad a lelkesedése)* Kár. Azt hittem segíthetek.

GASPARONE Végül is nem mondták meg, miben járnak.

BIMI Hogy festettek azok az urak?

GASPARONE Komoly úriembernek látszott mind a kettő. Túlontúl komoly-
nak.

BIMI Mit mondott nekik?

GASPARONE Megmondtam, hogy tudtommal itt üldögélsz ebben a lebujsban.

BIMI *(nyugtalanul)* Rosszat sejtek.

GASPARONE Na, én csak fecsegek itt veletek, és nyakamon a lapzárta. *(Fel-
ugrik az asztaltól)*

REZSŐKE Legalább a reggelinket fizesse ki.

GASPARONE No jó, nem bánom. De csak azért, mert ilyen remek kis tárcát kanyarítottál. *(A zsebére üt)* Fizetni!
 PALI BÁCSI *(bejön)* Parancsol az úr?
 GASPARONE Az urak számláját, kérem.
 PALI BÁCSI Volt egy egyfogatú...
 BIMI És két angol reggeli.
 PALI BÁCSI *(meglepetten)* Két angol reggeli, úgy! *(Magában)* Majd adok annak a Terusnak. *(Fennhangon)* Meg két angol reggeli, ... az annyi, mint ... Kilencven krajcár.
 GASPARONE *(Valamit ír egy papírfecnyire, és átadja a vendéglősnek)* Fogja, a többi a magáé.
 PALI BÁCSI *(csodálkozva)* Mi ez, kérem szépen?!
 GASPARONE Tegye el nyugodtan, jó pénz lesz az. *(Kimegy)*
 REZSŐKE Nem látott még Gáspár-bankót, Palibá? Tele van velük a város. Lépten-nyomon ilyenekkel fizet az öreg.
 PALI BÁCSI *(elmenőben, dühösen)* Terus! Gyere csak ide!
 BIMI *(Izgatottan)* Nekem most el kell mennem. *(Felugrik)*
 REZSŐKE Sose igazsd magad, pajtás! Ha megkapom az örökségem, Pestre megyünk, és veszek neked egy újságot.
 BIMI Vigyázz, mert szavadon foglak. *(Kimegy)*
 REZSŐKE Ha megkapom... *(Ásít)* Áh, alszom egyet ebéd előtt. *(Ledől, betakarózik, s azonnal elalszik)*

Terus jön tálcával, leszedi Bimiék asztalát, s áhítattal teszi el a tollat és a tintát. Kimegy.

Rövid csend.

Nyílik az ajtó, s beóvakodik két úr. Jól öltözöttek, szertartásosak. Udvariaskodva terelgetik egymást előre. Idegenkedve néznek szét a vendéglőben.

APA Ez lenne az a hely?

TANÁR ÚR Hacsak nincsen két egyforma nevű vendéglő ebben a városban.

APA Hol a mi emberünk?

TANÁR ÚR Talán elkerültük egymást az állomáson.

APA *(megböki a társát)* Nézze csak! *(A lócára mutat)* Nem ő az?

TANÁR ÚR Ugyan, Malaczký korrekt úriember, nem kocsmai korhely.

APA *(aggályosan)* Nem órá gondolok, hanem...

TANÁR ÚR Nem lehet. *(Azért ő is megnézi a fekvő alakot)*

APA Korhelykedett ő már otthon is. *(Felemeli a takarót)*

REZSŐKE *(morogva)* Na, mi az?! Leadtam a kéziratot. Már aludni se hagy-nak. *(Dühösen visszarántja a takarót, s a másik oldalára fordul)*

APA Bocsánat, bocsánat. *(Társához)* Valami firkász lehet. Álmában is kézira-tokkal hadakozik.

Ahhoz az asztalhoz telepednek le, ahol Malaczký ült.

PALI BÁCSI *(bejön, végigméri az idegeneket)* Alázatos tiszteletem. Mivel szolgálhatok az uraknak?

APA *(társához)* Ebédelhetnénk. Eléggé megéheztünk az úton.

TANÁR ÚR *(Pali bácsihoz, szertartásosan)* Ebédelni szeretnénk. Lehetséges lenne?

PALI BÁCSI (*sértődötten*) Hogyne, kérem alázattal. Mit tetszik gondolni az uraknak, miért tartom nyitva ezt a helyiséget?!

APA De előbb hozzon két korsó világos sört. Nagyon megszomjajztunk a vasúton.

PALI BÁCSI Igenis, kérem.

TANÁR ÚR Mondja kedves, izé, ... Péter Pál úr ...

PALI BÁCSI Igen ...

TANÁR ÚR Nem járt itt magánál egy olyan (*Kis szünet*) egy olyan titokzatos, fontoskodó alak?

APA És egy kiskorú egyén?

PALI BÁCSI (*óvatosan*) Megfordul nálam mindenféle náció, ugyebár. Nem lehet tudni, ki kicsoda. (*Felbátorodva*) Például az urak lehetnének akár temetkezési vállalkozók ...

APA (*sértődötten*) Na, hozza gyorsan a sörünket! ...

PALI BÁCSI Igenis, két korsó világos. (*Kimegy*)

TANÁR ÚR Pimasz fráter.

APA Egyformák ezek mind. Akárha otthon lennének.

TANÁR ÚR De hol késik az emberünk?

APA Arra én is kíváncsi volnék.

TANÁR ÚR Remélem, előkerül.

APA Várunk. (*Kis szünet*) Szeretném, ha tudná, mennyire hálás vagyok magának, hogy részt vesz ebben az ügyben.

TANÁR ÚR Ügyszólván kötelességem.

APA (*komolykodva*) Más a maga helyében nem biztos, hogy így tenne.

TERUS (*jön a korsó sörökkel*) Tessék. Tessék. (*Leteszi az urak elé, s elindul kifelé*)

APA Mondja, kedves, nem ismer véletlenül egy Malaczký Benedek nevű urat?

TERUS Malac ... (*kuncogva*) ki Benedek ...

TANÁR ÚR Semmit se mond ez a név magának?

TERUS Malac, malac. (*Nevetve kiszalad*)

APA Mi is jó helyen érdeklődünk. (*Kis szünet*) Na, egészségünkre. (*Felemeli a korsóját*)

Malaczký érkezik. Csapzottan és dühösen tekint szét.

TANÁR ÚR Itt az emberünk.

APA Malaczký úr! Nem arról volt szó, hogy az állomáson vár minket?

MALACZKY Az az átkozott fuvaros kivitt a teherpályaudvarra.

APA Micsoda detektív maga, hogy ilyen enged megtörténni?!

MALACZKY (*lerogy*) Fáradt detektív, kérem szépen, fáradt.

TANÁR ÚR Nos, hallgatjuk.

MALACZKY Mondhatom maguknak, régen akadt ilyen ügyem, amelyikben ennyit kellett szaladgálnom.

APA (*kissé türelmetlenül*) S mit végzett?

MALACZKY Elmondom sorjában. (*Vágyakozva néz a sörmaradékra*) Az Ön kedves fia (*az apára néz*) néhány hete eltűnt otthonról, az iskolából (*a tanárra néz*) és a városukból is.

APA (*izgatottan*) Igen, eltűnt. Ezt tudjuk.

MALACZKY Amint azt széles körben folytatott nyomozásom során megtudtam, az Ön kedves fia iskolai tanulmányai mellett meglehetősen kiterjedt hírlapírói tevékenységet folytatott ...

TANÁR ÚR (*közbeavág*) Igen. Ezt is tudjuk.

MALACZKY (*nem reagál a közbevetésre*) Szép hazánk egymástól távol eső városaiba küldözgetett kéziratokat, ahol azok meg is jelentek, azon kívül, hogy az Önök helyi lapjaiban, úgy mint (*zsebében kotor, papírt vesz elő, arról olvasva*) a Szabolcsi Szabadsajtóban . . .

APA (*megint közbeavág*) Ezeket is tudjuk mind, Malaczky úr. Ha nem bír olyan tényekkel, melyek újdonságok, akár abba is hagyhatja.

MALACZKY (*sértetten*) No, de az urak folyton közbeszólnak.

APA Nem fogunk közbeszólni, csak térjen a lényegre. Hol a fiam?

MALACZKY Mondom, kérem. Tehát . . . Hol is tartottam? . . . Igen. Tehát az Ön kedves fia (*az apára mutat*) Öntől való félelmében álneven, valamint névtelenül jelentette meg ezeket az írásokat a helyi lapokban . . .

APA Kérem, ezt is jól tudtam, csak nem óhajtottam semmit se tenni ellene.

MALACZKY Az más. Ha Ön nem óhajt semmit se tenni, akkor én fölösleges vagyok.

TANÁR ÚR Ne sértődjön meg, nem úgy gondoltuk.

APA Ígérem, nem szólok közbe többet.

MALACZKY (*epésen*) Az igen jó lesz. (*Kis szünet*) Nos, az Ön kedves fia azonban nemcsak az otthoni lapokat szerencséltette kézírataival, hanem más városokét is. (*Elhallgat, kotor a zsebében, várja, hogy közbeszóljanak, aztán folytatja*) Ez volt a nyom, igen fontos, célhoz vezető nyom. Küldött ő kéziratokat Ugocsára, Orsovára, de még Pestre is . . .

APA De nem oda szökött.

MALACZKY (*meglepetten*) Honnét tudja?

APA Hiszen ezért hívott ide minket.

TANÁR ÚR Itt van, ebben a városban.

MALACZKY Természetesen. (*Hatásszünetet tart*) Segédszerkesztő az Ellenőrnél, havi negyven forintokért.

APA Ez egészen biztos?

TANÁR ÚR Bizonyítani tudja az állítását?

MALACZKY (*sértetten*) Persze. Vigécnek adtam ki magam, aki városukba készül. Akkor egy levelet írt gyorsan, amelynek kézbesítésével megbízott.

APA Hol az a levél?

MALACZKY Nálam.

APA Adja ide.

MALACZKY Nem tehetem.

APA Hogyhogy?!

MALACZKY Nem Ön a címzettje.

APA Hát kicsoda?

MALACZKY A kuvertán az a szó áll: édesanyámnak.

APA (*türelmetlenül*) Kérem a borítékot.

MALACZKY (*megrökönnyödvé*) De ügyvéd úr! A levéltitok szentsége. Önnek magyarázom?!

APA (*kiáltva*) A borítékot! Azonnal!

MALACZKY Csak az erőszaknak engedek . . . (*Átadja a levelet*)

APA (*izgatottan tépi föl a borítékot, olvasni kezd*)

Bimi hangján halljuk a levél szövegét, melynek közepe táján a levélíró is megjelenik, s megáll a színpad közepén.

„Szeretett, drága anyácskám! Bocsásson meg haszontalan fiának, hogy ennyi ideig nem adott hirt magáról. Annyi új élményben volt részem azalatt a pár hét alatt, melyet ebben a hön vágyott körben töltöttem, hogy haza, magához és testvéreimhez, ritkán szállt a gondolatom. Távozásom biztosan viharta kavart a családban. Legyen nyugodt, édesanyám, nincsen nélkülözésem semmi-
ben, megvan mindenem, és végre a magam ura lehetek. Nem is gondolná, milyen közel vagyok magukhoz. Hogy hol tartózkodom, azt mégsem árulom el. Ez a vigéc, aki levelemet átadja, titoktartást fogadott. Ne faggassák hollétem felől. Búcsúzom, anyácskám. Ölelje meg nevemben testvéreimet. Szerető fia, Bimi.”

APA *(döbbenetesen teszi le a levelet)*

TANÁR ÚR Magának egy szót sem írt?

APA *(halkan)* Nem.

MALACKY Nos, uraim? Milyen munkát végeztem? *(Körülnéz, meglátja Bimit)* Íme, a levélfró. *(Bimire mutat)*

BIMI Itt vagyok, apámuram... *(Meghajol)* Tanár úr...

APA *(felugrik a helyéről)* Fiam!

TANÁR ÚR *(nyugtatóan)* Csak semmi meggondolatlanság! Le ne rombolja szép tervünket. *(Bimihez)* Gyere, édes fiam. Ül le közénk.

BIMI *(lassan, szomorúan közelebb megy apja asztalához)* Hát maguk azok a párbajsegédek. Jól sejtettem.

APA Miik vagyunk mi?

BIMI Semmi, semmi, apámuram. Megéreztem, hogy utánam jöttek. Már azon voltam, hogy futok tovább. Váradra, Pestre, vagy a világ végére. *(Kis szünet)* De aztán mégse tudtam kitenni innen a lábam. Jobb szembenézni a dolgokkal, mint menekülni előlük.

TANÁR ÚR Derék beszéd, fiam. Ez igen...

BIMI De hogy a tanár úr is eljött. Erre nem számítottam.

TANÁR ÚR Mindnyájunk érdeke, hogy visszatérj a szülői házba, iskoládba.

BIMI Nem érdekel engem a tudomány, tanár úr. Egy hónapos szobával is beérem, meg egy efféle kocsmával, ha azt csinálhatom, amit igazán szeretek.

TANÁR ÚR Úgy beszélsz, mint egy vén korhely.

BIMI Ha korhely, hát az.

APA *(kirobban belőle az eddig gyülemelő feszültség)* Nem! Ez nem lehet!

TANÁR ÚR Nyugalom, nyugalom! Őrizze meg a hidegvérét. *(Bimihez)* Azért jöttünk utánad, édes fiam, hogy édesapád elmondja veled kapcsolatos terveit.

Ugye? *(Az apára néz)*

MALACZKY *(közbeszól)* És velem kapcsolatban milyen terveik vannak? Igényt tartanak még a szolgálataimra?

APA Várjon kérem.

MALACZKY Jó, várok. Ha szükség van még rám, várok.

BIMI *(leül apjával szemben)* Nos, apámuram? *(Rámered)*

TANÁR ÚR *(halkan az apának)* Kezdje el.

APA *(nyugalmat erőltetve)* Hogy megy a sorod, mióta nem láttunk?

BIMI Köszönöm, jól. Van munkám, szállásom, eltartom magam.

APA Beéred ennyivel?

BIMI Nem kívánok jobb életet.

APA Talán most még nem. De mi lesz később? Erre nem gondoltál?

BIMI Amíg újságokat nyomtatnak Magyarországon, nem félek a jövőtől.

TANÁR ÚR Más jövőt nem tudsz elképzelni magadnak?

APA Lehetnél például egyetemi polgár Angliában. *(Szünetet tart, kivár)* Esetleg éppen Oxfordban.

TANÁR ÚR Ilyen lehetőségről nem szabad lemondani.

APA Tehetséges vagy. Ha hozzájárulsz a tanuláshoz, szép eredményeket érhetsz el. *(Elhallgat, választ vár)*

TANÁR ÚR Nos, fiam?

BIMI Tisztelem és becsülöm apámuramat, de a magam útján akarok járni.

APA *(emelt hangon)* Édesapád úgy gondolta, hogy előbb leteszed az érettségi vizsgát.

BIMI *(merengve)* Anglia, ... Anglia messzire van. A szülővárosom közelebb esik a szívemhez.

TANÁR ÚR Na látod! Ideje tehát, hogy visszatérj.

Gasparone robban be a színre. Rezsőkére ügyet sem vet, Bimihez fordul.

GASPARONE Nahát, mégiscsak megtaláltak az urak. *(Köszönésfélét biccent az idegenek felé)*

BIMI Apám és kedves tanárom ... Gasparone lapszerkesztő ...

GASPARONE *(kissé teátrálisan meghajol)* Ismertebb nevén Gili Balázs, alias Gáspár Imre költő, dráma- és beszélyíró, leginkább az Ellenőr szerkesztője.

BIMI Értem jöttök, hogy hazacsábítsanak.

GASPARONE Tehát mégsem végrehajtok.

APA *(felfigyel)* Végrehajtok? ... Van adóssága a fiamnak? Mennyi?

GASPARONE Nem tudom, kérem. Nem avatkozom az alkalmazottam magánügyeibe.

APA Ezt elég rosszul teszi.

TANÁR ÚR A maga ifjú munkatársa ugyanis kiskorú még. Szökött gimnáziumi diák.

GASPARONE *(őszinte csodálkozással)* Lehetetlen.

APA Mi csak tudjuk.

GASPARONE Nem szoktam a jelentkezőktől iskolai bizonyítványt kérni. Nekem elég, ha valaki tehetséges.

APA *(kíváncsian)* Aztán megfelelt a fiam a feladatának?

GASPARONE *(közel hajolva az apához, suttogva, hogy Bimi ne hallja)* Rövid idő alatt legjobb munkatársam lett. Még sokra viszi ezen a pályán.

APA Remélem, nem.

GASPARONE *(fennhangon, Bimire tekintve)* Sajnálám, ha meg kellene válnom tőled.

TANÁR ÚR Pedig úgy lesz.

GASPARONE Végül is hány éves ez az ifjú óriás?

APA Tizenhat.

GASPARONE Az nem lehet. *(Bimire néz)* Ez igaz?

BIMI *(vállat vonva)* Holnapután leszek.

GASPARONE Hát ez minden képzeltet felülmúl.

TANÁR ÚR Ezt mondjuk mi is.

GASPARONE Igaz, ami igaz. Mikor először jelentkezett hívásomra, azt hittem, holmi kis szélhámossal van dolgom. De azután bebizonyította, hogy többet ér sok rutinos rókánál.

MALACZKY *(megint előlép)* Kérem, uraim! Ha nincsen szükségük rám, bocsássanak el.

APA (*idegesen*) Elbocsátjuk, elbocsátjuk.

MALACZKY És a tiszteletdíjam? A költségeim? Pecsétes számláim vannak. (*Gyűrött papirosokat vesz elő*)

APA Ne aggódjon, minden költségét megtérítem. De most fontosabb dolgom van ennél.

REZSŐKE (*felébred a zajra, feltápszkodik, körülnéz*) Micsoda ramazuri! Pi-henni se hagyják az embert.

GASPARONE (*az apához, halkán*) Látja kérem, ő aztán fölöslegesen lézeng ezen a pályán. (*Rezsőke felé int*) Hiába történelmi név viselője, semmi tehetsége az újságíráshoz. A maga fia ellenben, hogy úgy mondjam, östehetség.

BIMI (*közben Rezsőke asztalához megy, leül*)

APA (*leteszi Malaczký számláit*) Az én fiam hazatér, leérettségizik, és aztán külföldön fogja tanulmányait folytatni. (*Előveszi a tárcáját és bankókat számol Malaczký elé*) Elég lesz?

BIMI (*Rezsőkéhez*) Ehhez még nekem is lesz egy-két szavam.

MALACZKY (*akkurátosan megolvassa a pénzt*) Meglátjuk.

REZSŐKE (*ámulva*) Mennyi bankó! (Szomorúan) És mind a másé! Hej, ha megkapom az örökségem . . .

BIMI Sose bánd, pajtás! Sok mindent vehetsz majd a pénzeden, de ennél szabadabb, mint most, nem leszel.

MALACZKY (*meghajol az apáék asztala felé*) Uraim! Ajánlom magamat! (*Kifelé indul*)

APA Reméljük nem lesz többé szükség a szolgálataira.

MALACZKY Azt soha nem lehet tudni, kérem. (*Elhalad Bimiék előtt*) Ajánlom magamat.

BIMI (*tüntetően hátat fordít*)

REZSŐKE (*fennhangon*) Spion!

MALACZKY Nono. Még Ön is lehet megfigyelt. (*Kimegy*)

TERUS (*bejön, Bimire tekint, majd az apáék asztalához megy*) El tetszettek dönteni, mit kérnek ebédre?

REZSŐKE (*Bimihez*) Korog a gyomrom, barátom. Te nem vagy éhes?

BIMI Dehogyanem.

APA (*Terusnak*) Tudja mit, hozza azt, amit a legjobban készítenek ebben a házban.

BIMI (*magában*) Akkor töltött borjú lesz.

TERUS Hány adagot parancsolnak?

TANÁR ÚR Hármat.

TERUS Igenis. (*Elmenőben Bimire néz*)

REZSŐKE Töltött borjú, édes istenem.

GASPARONE (*az apáéknak*) Uraim, távozom. Ha nem járok utána mindennek magam, nem mennek a dolgok. (*Bimihez*) Várom a holnapi tárcát. Legalább olyan legyen, mint ez a mai, amit te írtál, nem ez a lókötő. (*Rezsőkére mutat*)

REZSŐKE De redaktorom!

GASPARONE Mindent tudok. (*Bimihez*) Várom a kéziratot. (*Mindenkinek*) Ágyó az uraknak. (*Elmegy*)

APA Itt az ideje megindítani a végső rohamot.

TANÁR ÚR Engedje meg, hogy egyedül próbálkozzam.

APA Csak keményem.

TANÁR ÚR Előbb a kisebb célt kell elérni, hogy a nagyobb is megvalósítható legyen.

APA Ahogy gondolja.

TANÁR ÚR (*feláll, Bimiék asztalához megy*) Szabad?

REZSŐKE (*némán helyet mutat a lócán*)

BIMI Értem küldték?

TANÁR ÚR Kíváncsiak vagyunk, hogy megy a sorod idegenben.

BIMI (*eltökélten*) Köszönöm, jól.

TANÁR ÚR Nem szenvedsz-e hiányt valamiben?

BIMI (*mint fent*) Nem.

TANÁR ÚR Nem hiányzik-e a szülői ház melege? (*Kis szünet*) Édesanyád szeretete... (*Elhallgat*)

BIMI (*merengve*) Édesanyám... (*Kis szünet*) Hogy van anyám?

TANÁR ÚR Gondolhatod. Se éje, se nappala, mióta elszöktél.

REZSŐKE Utánam bezzeg nem menesztenek küldöttséget.

BIMI És a többiek?

TANÁR ÚR Nagyanyád is aggódik. De legjobban kisöcséd pityereg.

BIMI A kis Péter... (*Nevetve*) Biztos a pengő forintok hiányoznak neki, amiktől így elesett.

TANÁR ÚR Visszavár a szülői ház.

BIMI (*a közönség felé fordulva*) Gyűlölöm azt a házat. Anyám szenvedése és megalázottsága van beleépítve a falakba. Ezt nem értheti senki. (*Visszafordulva*) Maga se, tanár úr.

TANÁR ÚR Örülök, hogy apád nem hallotta ezeket a szavakat. (*Kis szünet. Közel hajol Bimihez*) Fiam, ugye, bízol bennem?

BIMI Igen.

TANÁR ÚR Elhiszed, hogy csak jót akarok neked?

BIMI El.

TANÁR ÚR Tudhatod, mennyire támogattam irodalmi ambícióidat.

BIMI Tanár úr nélkül nem tartanék itt.

TANÁR ÚR (*feláll*) Író szeretnél lenni, ugyebár?

BIMI Csakis író, semmi más.

TANÁR ÚR (*belekarol Bimibe, magával viszi*) Ahhoz pedig le kell tenned az érettségit, anélkül nem megy.

BIMI Látja, tanár úr, mégis megy.

TANÁR ÚR Egyelőre. De az irodalom nem az Ellenőrből áll.

Odaérnek az apához. Az hellyel kínálja a fiát. Leülnek.

BIMI A holnap engem csak annyira érdekel, hogy tárcát kell írjak a lapomnak.

TANÁR ÚR Érettségire mindenképp szükséged lesz. Bármilyen jöttment a szemedbe vághatja, hogy nem vagy párbajképes.

BIMI (*nevetve*) Látja, tanár úr, erre nem is gondoltam.

APA Ne feledd, még kiskorú vagy. Akár erőszakkal is hazavitethetnélek.

BIMI (*magában, indulatosan*) Azt szeretném látni!

TANÁR ÚR (*az apához*) Az istenért! Ne rontsa el, amit felépítettem. Semmi erőszak.

APA (*nyugodtabban*) Derék dolog, ha valaki szereti a hivatását.

TANÁR ÚR Úgy van.

APA De te még ráérsz hivatást választani magadnak.

TANÁR ÚR Rá, bizony.

APA Azonkívül, vannak más kötelezettségeid.

TANÁR ÚR Például a család...

APA Szegény anyád tönkremegy ebben a várákozásban. Ha másra nem vagy tekintettel, legalább őt szánd meg.

BIMI Üzent valamit édesanyám?

APA Nem. Nem üzent, és nem írt levelet sem. Csak éppen belepusztul a távollétedbe.

BIMI (*kissé szomorúan*) Egyszer minden madár kiröppen a fészekből.

TANÁR ÚR Nem mindegy, hogy milyen körülmények között.

APA Légy tekintettel anyádra, fiam.

BIMI És maga, apám?

APA Én, hogyhogy?

BIMI Maga, apám, tekintettel van édesanyámra?

APA Micsoda?!

TANÁR ÚR Hogy kérdezhetsz ilyet?!

Döbönt csend.

BIMI Igenis, azt kérdezem, hogy apámuram tekintettel van-e az édesanyámra, az ő hitvesére?

Mindketten értetlenül bámulnak Bimire.

BIMI Vagy talán nem is a hitvese?

TANÁR ÚR Nem értem.

APA (*zavartan, dadogva*) Fiam... tudod, hogy a körülmények... nem olyanok voltak a viszonyaink... (*dühösen legyint*) Eh, mit magyarázokodok itt neked... mit tudhatsz te, taknyos kölyök...

BIMI Köszönöm, apám, a taknyost...

TANÁR ÚR (*megnyugtatta mindkettőjüket*) Ezt talán mégsem kellene.

BIMI Az a taknyos tud mindent, mindent, amit nem is gondolnának.

APA (*legyőzötten*) Mit tudsz te, édes fiam?

BIMI (*felállva, kissé ünnepélyesen*) Miért nem vette feleségül a mai napig anyámat?!

Újabb csend.

TANÁR ÚR Ez igaz, ügyvéd úr?

APA Majd megmagyarázom.

BIMI (*támadóan*) Őt gyermek után nem érdemelt volna ennyit a szorgos kis cseléd?

TANÁR ÚR (*Bimihez*) Hogy jön ide ez a história?

BIMI Ha maguk ragaszkodnak a formákhoz, akkor én is.

APA (*tanár úrnak magyarázva*) Elleneztek a szüleink, aztán sorba jöttek a gyerekek...

BIMI A szerelmes kis cselédlány!... Szeretőnek jó volt!... Téglát hordani jó volt!... Mikor engem hordott a szíve alatt! (*Elmegy apja asztalától*)

REZSŐKE (*eddig távolból követte a vitát*) Teringettét! Tehát zabigyerek vagy. (*Legyint*) Nem számít. Csak a pénz számít ebben a mocskos világban.

TANÁR ÚR (*az apához*) Igazán beavathatott volna. Kezdhetszük előlről az egészet.

APA Elég volt. Az első vonattal hazamegyek.
TANÁR ÚR Ilyen könnyen nem adjuk.
APA Látja, mennyire konok, megátalkodott.
TANÁR ÚR Talán csak nagyon szereti az édesanyját.
APA És én? Engemet ki szeret?
TANÁR ÚR *(fejét vakarva)* No, az el van rontva kissé. *(Feláll, Bimiék asztala felé indul)*
REZSÓKE *(suttogva)* Vigyázz, Bimikém! Újabb követség érkezik.
TANÁR ÚR *(Bimihez)* Szeretnék veled beszélni, fiam.
BIMI Tessék.
TANÁR ÚR Négyszemközt.
BIMI Rezsőke előtt nincsen titkom.
REZSÓKE *(sértődötten)* Kérem, én akár el is alhatok. *(Végigdől, eltűnik a takaró alatt)*
TANÁR ÚR Nagyon megsértetted apádat.
BIMI Ó is megsértett minket, mindnyájunkat, az egész családot.
TANÁR ÚR Te nem ítélezhetsz ebben a dologban. Nem tudhatod, miért alakultak úgy az események, hiszen még nem is éltél.
BIMI *(elgondolkodva)* De éltem. Ezer éve élek már, tudok minden titkot, amit legszívesebben a legmélyebb kútba temetnének az emberek ...
TANÁR ÚR Részeg vagy?!
BIMI Nem kell ahhoz részegnek lenni, hogy a szívekbe lássak.
TANÁR ÚR Mégis, hogyan képzeled ezt az egészet? Utánad jövünk, hátha bajban vagy. Tálcán kínáljuk a bocsánatot, te pedig megsértetted apádat.
BIMI És figyeltetnek engem, detektívet fogadnak, ezt se hagyja ki, tanár úr.
TANÁR ÚR A te érdekedben, fiam.
BIMI A cél szentesíti az eszközt? Igaz, tanár úr?
TANÁR ÚR Ezt nem mondtam.
BIMI Mindegy ... *(Elgondolkodva)* Lenne egy ajánlatom ...
TANÁR ÚR Nekünk?
BIMI Igen, maguknak.
TANÁR ÚR Éspedig?
BIMI Ha én letenném azt a fránya érettségit, amit mindnyájan annyira követelnek tőlem, akkor ... szóval *(nehezen böki ki)* házasodjanak össze. *(Fejével apja felé int)*
TANÁR ÚR *(zavartan)* Nem tudom. *(Az apa felé tekintget)*
BIMI *(már magabiztosan)* Azt akarom, hogy apám vegye végre feleségül édesanyámat. Érti?!
TANÁR ÚR Értem, hogyne érteném. Csak hát ...
BIMI Semmi csakhát. Ez a feltételem, mondja meg neki.
TANÁR ÚR *(távolodóban Bimitől)* Nem tudom. Mindenesetre megpróbálom.
BIMI Rezsőke! Felkelhetsz. Végeztünk.
REZSÓKE *(feltápáskodik)* Brávó! Ez férfimunka volt. Ne haragudj, mindent hallottam.
BIMI *(közömbösen)* Vagy kitagadnak, vagy kénytelen leszek visszamenni.
REZSÓKE Nem is tudom, miért izguljak inkább. Hogy teljesüljön a követe-lésed, vagy ne. Ha győzől, veszítek egy jó cimborát.

A tanár úr halkán elmondja az apának Bimi kívánságát.

APA (*megrökönyödve*) Ezt akarja?!

TANÁR ÚR Ezt.

APA (*Fia felé néz, de az tüntetően hátat fordít*) Micsoda impertinencia!

TANÁR ÚR Végül is, ha belegondol, nem lehetetlen kívánság. Sőt.

APA Hogyhogy sőt?! Maga is az ő pártjára áll?!

TANÁR ÚR Mi a célunk? Hogy hazavigyünk, nem? Ami pedig a kérését illeti, arról azt kell mondanom, (*kis szünet*) jogos.

APA Jogos?

TANÁR ÚR Az. Mit veszít, ha teljesíti?

APA (*apatikusan*) Semmit.

TANÁR ÚR Na látja. Megyek és szólok neki. (*Feláll*)

APA Az ördög vigye el. Eljövünk ezért a taknyosért, és még ő diktál feltételeket.

TANÁR ÚR Nem olyan rossz, amit kér. És komolyan gondolja, erről kezeskedem.

APA Igen, de . . .

TANÁR ÚR (*gyorsan közbevág*) Másodszor is el akarja rontani a sikerünket?

APA (*beletörődve*) Nem.

A tanár úr a háttal ülő Bimihez megy. Némán a vállára teszi a kezét. Bimi megfordul, fölnéz a tanárra. Az hangtalanul bölint.

BIMI (*Rezsőkéhez*) No, pajtás, vége az arany szabadságnak. (*Fönláll*)

REZSŐKE Győztél. De mégse gratulálok.

Bimi a tanár úr kíséretében apja asztalához megy.

TANÁR ÚR (*diadalmasan*) A tékozló fiú megtér atyja házába, ki ennek öröme fia kedvében jár.

APA (*mereven*) Leteszed az érettségit?

BIMI (*igent int*) És apámuram? Teljesíti kívánságomat?

APA (*ő is némán bölintja a beleegyezését*)

TANÁR ÚR (*ünnepélyesen*) Nagyszerű! Kezet rá, barátaim.

Az apa kezét fog a fiával. Harmadikként a tanár úr csatlakozik.

TANÁR ÚR Tudtam, hogy végül győz a józan ész. Így kell lennie. Gyerekeknek a szülői házban a helyük. És az iskolában.

Végzőra a vendéglős jön tálcával, rajta három tányér. Nyomában a leánya egy másik tálcán mustárt, sót, paprikát, evőeszközöket hoz.

PALI BÁCSI (*a tányérokat az asztalra helyezi*) Íme, házunk különlegessége! Töltött borjúszelet. Ahogy rendelni méltóztatott.

BIMI (*beletekint a tányérokba, elismerően bölint*)

APA (*ünnepi hangulatban*) Akkor most megesszük az ebédet, aztán besétálunk a városba, ki a vasútra . . .

BIMI (*tagadóan rázza a fejét*) Én maradok.

APA Hogyan?

TANÁR ÚR És az egyezség? Fölrúgod?

BIMI Állom a szavam, legyenek nyugodtak.

APA (*a tanárra néz*) Nem arról volt szó, hogy együtt hazamegyünk?

BIMI (*a tanárt megelőzve*) Ilyet nem ígértem. (*Az asztal mellett ácsorgó Terusra pillant*) Már eligérkeztem ugyanis. Vasárnap szüreti bál lesz a Nagyerdőn.

APA (*dühösen a tanár felé*) A maga módszerei.

BIMI (*búcsút int az asztal felé, de ez inkább Terusnak, s nem az apjának szól*) Visszajövök. (*Kimegy*)

Pillanatnyi csend, a jelenlevők egymásra merednek.

APA (*felugrik az asztaltól*) Egy percig se maradok tovább. (*Kifelé indul*)

PALI BÁCSI (*félreérti a helyzetet*) Azt tetszett mondani, hogy a legfinomabbat hozzam. Kicsit soká készült, de . . .

TANÁR ÚR (*az apa után iramodik*) Várjon, nem kell elrontani. Azt mondta, hazatér.

Egymás után kimennek a vendéglőből.

REZSŐKE (*megközelíti a tányérokat*) Micsoda pompás illat . . . Összefut a számban a nyál.

PALI BÁCSI (*szigorúan*) Azt már nem. Terus! Szedd le az asztalt. Inkább a malacoknak adom. (*Ellenőrzi, hogy a lánya megtegye, amit parancsolt*)

Kivonulnak a konyhába. Rezsőke egyedül marad.

REZSŐKE (*fejcsóválva*) Ez fogja romba dönteni a világot. A kapzsiság! (*Visszamegy a lócájára*) Micsoda népség. Ügyvédek, tanárok, mind egykutyák. (*Kis szünet után váratlanul felüvölt*) Bimi! Tarts ki! (*Fuldokolva köhögni kezd*) Mi a . . . nyavalyát . . . izgatom magam. (*Kis szünet*) Aludni, . . . aludni, . . . aludni. (*Hátat fordít a közönségnek, betakarózik*)

A színpadon lassan sötét lesz.